

Tato práce se zaměřuje na analýzu anglických slov, které jsou do češtiny překládány prostřednictvím výrazů obsahujících augmentativní sufixy. Teoretická část se nejprve věnuje základní charakteristice augmentativ na obecné úrovni a později se zaměřuje na jejich popis v rámci jazykových systémů češtiny a angličtiny, kde jsou popsána zejména z pohledu jejich tvoření. Zatímco čeština k jejich tvorbě využívá především sufixaci, v anglické lingvistice mají augmentativa místo zejména mezi tzv. slovními fragmenty a neoklasickými kompozity. Následně práce uvádí porovnání daného jevu v obou jazycích. Praktická část zkoumá protějšky slov obsahujících celkem 18 různých augmentativních sufixů. Analýza se zaměřuje na porovnání jednotlivých překladových protějšků a zkoumání augmentativ jak z formálního, tak sémantického hlediska. Pro tento účel je využit česko-anglický paralelní korpus InterCorp a celkové nashromážděné množství dat čítá 61 lemmat a 593 jednotlivých výrazů k analýze. Analyzované anglické výrazy jsou rozděleny do několika formálních kategorií a následně jsou porovnávány se svými českými překladovými protějšky. Výsledky práce ukázaly, že z formálního hlediska jsou nejčastějšími protějšky českých augmentativ substantivní výrazy, následované substantivními výrazy s adjektivní premodifikací. Výsledky také naznačují proměnlivost augmentativního významu v rámci překladu.